

Sygn. akt V K 262/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Zaremba

Sędziowie: SR (del.) Katarzyna Religa (spr.)

Ławnicy: Ewa Kazimierczuk

Marianna Socik

Lucyna Wysocka

Protokolant Aleksandra Pszczółkowska

Przy udziale Prokuratora Ewy Prostack

po rozpoznaniu w dniach: 15.05.2020r., 20.05.2020r., 26.06.2020r., 14.08.2020r. 23.10.2020r., 17.11.2020r.

sprawy:

S. P. syna S. i N. urodz. (...) w Z. (Ukraina);

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 grudnia 2018r. w W. posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci noża i używając przemocy wobec A. P., zadał mu kilka uderzeń nożem w klatkę piersiową, w okolicę szyi oraz pachwiny prawej, działając tym samym w zamiarze ewentualnym zabójstwa A. P. i powodując obrażenia ciała w postaci wstrząsu krwotocznego powodującego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, rany cięto-klutej okolicy łopatkowej lewej z odmą płuczną lewostronną, rany cięto-klutej okolicy łokcia lewego, rany cięto-klutej okolicy nadłonowej prawej z uszkodzeniem powrózka nasiennego, skutkujących rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni usiłował dokonać kradzieży butelki wódki o wartości około 20 zł na szkodę A. P., lecz zamierzonego celu w postaci kradzieży mienia i pozbawienia życia nie osiągnął z uwagi na utratę rzeczy, która miała być przedmiotem kradzieży i udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

orzeka:

I. Oskarżonego **S. P.** uznaje w ramach zarzuconego mu czynu za winnego tego, że: w dniu 21 grudnia 2018r. w W. po uprzednim użyciu przemocy w postaci szarpania pokrzywdzonego A. P. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia butelki wódki o wartości około 20 złotych, jednak zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na stłuczenie butelki tj. czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i za to na podstawie powyższych przepisów skazuje go a na podst. art. 14 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. Oskarżonego **S. P.** uznaje w ramach zarzuconego mu czynu za winnego tego, że: w dniu 21 grudnia 2018r. w W., po uprzednim usiłowaniu popełnienia rozboju na osobie A. P., zadał mu kilka uderzeń nożem w klatkę piersiową,

w okolice szyi oraz pachwiny prawej, działając tym samym z zamiarem ewentualnym zabójstwa pokrzywdzonego i powodując obrażenia ciała w postaci: wstrząsu krwotocznego, rany cięto-klutej okolicy łopatkowej lewej z odmą opłucnową lewostronną, rany cięto-klutej okolicy nadłonowej prawej z uszkodzeniem powrózka nasiennego, czym spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu A. P. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rany cięto-klutej okolicy łokcia lewego skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu pozbawienia życia pokrzywdzonego nie osiągnął z uwagi na interwencję nieustalonego mężczyzny oraz udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną tj. czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 kk w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie powyższych przepisów skazuje oskarżonego a na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności;

III. Na podst. art. 85 § 1 kk, 86 § 1 kk łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności;

IV. Na podst. art. 64 § 1 i 5 kk zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 21 grudnia 2018r. godz. 20.45 do dnia 17 listopada 2020r.;

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. M. S. (2) kwotę 1476 (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych w tym należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu;

VI. Zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 262/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. P.	w dniu 21 grudnia 2018r. w W. po uprzednim użyciu przemocy w postaci szarpania pokrzywdzonego A. P. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia butelki wódki o wartości około 20 złotych, jednak zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na stłuczenie butelki tj. czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk	
2.	S. P.	w dniu 21 grudnia 2018r. w W., po uprzednim usiłowaniu popełnienia rozboju na osobie A. P., zadał mu kilka uderzeń nożem w klatkę piersiową, w okolicę szyi oraz pachwiny prawej, działając tym samym z zamiarem ewentualnym zabójstwa pokrzywdzonego i powodując obrażenia ciała w postaci: wstrząsu krwotocznego, rany ciętokłutej okolicy łopatkowej lewej z odmą opłucnową lewostronną, rany ciętokłutej okolicy nadłonowej prawej z uszkodzeniem powrózka nasiennego, czym spowodował ciężki	

		<p>uszczerbek na zdrowiu A. P. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz spowodował u pokrzywdzonego obrażenie ciała w postaci rany cięto-klutej okolicy łokcia lewego skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję nieustalonego mężczyzny oraz udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną tj. czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 kk w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 21 grudnia 2018r. około godziny 22.00 A. P. udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w W. w celu kupienia wódki. W tym samym czasie do sklepu usiłował wejść S. P., który również chciał kupić alkohol. Ekspedientka zabroniła mu jednak wejść do sklepu gdyż był w stanie nietrzeźwym. A. P. kupił butelkę wódki i wyszedł ze sklepu. Wówczas S. P. zaczął z nim rozmawiać i po chwili obaj przeszli przez ulicę i poszli w kierunku bramy jednego z budynków. Tam A. P. wbił kod do mieszkania i otworzył drzwi. Wówczas S. P. zażądał aby</p>	<p>Protokół zatrzymania osoby k. 3;</p> <p>Protokół przeszukania osoby k. 5-7;</p> <p>Protokół zatrzymania rzeczy k. 8-10;</p> <p>Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego k. 11;</p> <p>Protokół przesłuchania świadka A. W. k. 15-17;</p> <p>Protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 20-21;</p> <p>Protokół przesłuchania świadka M. T. k. 26-28;</p> <p>Protokół przesłuchania świadka P. W. k. 48-49;</p>		

pokrzywdzony oddał mu kupioną wcześniej wódkę. W związku z tym, że pokrzywdzony odmówił, S. P. zaczął mu wydierać butelkę. Doszło do szarpaniny, podczas której butelka upadła na posadzkę i stłukła się. Wtedy S. P. wyjął nóż i zaczął zadawać pokrzywdzonemu ciosy w okolice łopatki lewej, lewego łokcia oraz okolicę nadłonową. A. P. zaczął wzywać pomocy, co usłyszały pracownice sklepu (...). Jedna z nich A. W. pobiegła w kierunku ww. bramy prosząc o pomoc jednego z klientów sklepu. Zauważyła leżącego na ziemi pokrzywdzonego, który był bity przez oskarżonego. Widziała też rozbitą butelkę wódki. Klient sklepu o nieustalonej tożsamości zaczął odganiać oskarżonego i doszło między nimi do przepychanki. W pewnym momencie oskarżony upadł i wówczas A. W. zobaczyła jak chowa do pokrowca nóż. Następnie S. P. wsiadł na rower i odjechał. Zostało wezwane pogotowie oraz policja.

W tym czasie funkcjonariusze Policji M. T. oraz K. Ż. pełnili służbę na terenie podległym KRP (...). Usłyszeli wiadomość przekazaną drogą radiową o sytuacji jaka miała miejsce przy ul. (...). W międzyczasie podano

Protokół przesłuchania świadka Ż. K. k. 52;

Protokół przesłuchania świadka A. P. k. 57 - 58;

Dokumentacja lekarska k. 170;

Opinia biegłego lekarza k. 190-193;

Opinie kryminalistyczne z zakresu badań genetyki k. 194-206;

Opinia sądowo-psychiatryczna k. 208-214;

Opinia sądowo – psychiatryczna po przeprowadzeniu obserwacji sądowo-psychiatrycznej k. 793-817;

Opinia psychiatryczna uzupełniająca (k. 1812-1820).

także dane dotyczące wyglądu sprawcy. W trakcie penetracji wskazanego drogą radiową obszaru, funkcjonariusze zauważyli oskarżonego poruszającego się rowerem wzdłuż ulicy (...) w kierunku ul. (...). Na widok pojazdu oskarżony gwałtownie skręcił w prawo wjeżdżając w podwórko przy ul. (...), gdzie się zatrzymał. Funkcjonariusze zauważyli, że S. P. miał prawą dłoń zakrwawioną a na lewej dłoni miał założoną rękawiczkę. Ze wzburzeniem zaczął opowiadać o tym, że został napadnięty i pobity. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Na miejsce zatrzymania przyjechała kolejna załoga Policji. W trakcie przeszukania, ujawniono nóż myśliwski bojowy o długości ostrza około 20 cm, który znajdował się w torbie. Obok znajdował się pokrowiec.

W międzyczasie A. P. został zabrany z miejsca zdarzenia przez karetkę pogotowia i zawieziony do szpitala przy ul. (...). W dniach 21.12.-02.01 był hospitalizowany i zakwalifikowany do operacji chirurgicznej w trybie doraźnym. Na skutek zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci: wstrząsu krwotocznego, rany cięto-klutej okolicy

łopatkowej lewej z odłą opłucnową lewostronną, rany cięto-klutej okolicy łokcia lewego oraz rany cięto-klutej okolicy nadłonowej prawej z uszkodzeniem powrózka nasiennego. Powyższe obrażenia za wyjątkiem rany okolicy lewego łokcia skutkowały powstaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Rana cięto-kluta okolicy łokcia lewego skutkowałą uszkodzeniem ciała na czas powyżej 7 dni.

W trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony został poddany badaniom przez biegłych psychiatrów. W opinii wydanej w dniu 16.02.2019r. biegli stwierdzili, że w związku z charakterem czynu, wypowiedzianymi przez oskarżonego w czasie postępowania treściami o charakterze urojeniowym, fakt nadużywania alkoholu, nie są w stanie po jednorazowym badaniu wypowiedzieć się odnośnie poczytalności i wnioskują o skierowanie badanego na obserwację sądowo-psychiatryczną w warunkach szpitala Aresztu Śledczego, gdzie będzie mógł mieć wykonane badanie mózgu, neurologiczne oraz diagnozę psychiatryczną.

Po przeprowadzeniu obserwacji sądowo-psychiatrycznej, na

podstawie danych z akt sprawy, wyników przeprowadzonych badań, wniosków z opinii psychologicznej oraz po przeprowadzeniu badań stanu psychicznego i obserwacji spontanicznego zachowania podczas pobytu w oddziale, biegli psychiatrzy nie rozpoznali u oskarżonego upośledzenia umysłowego ani choroby psychicznej. Postawa opiniowanego podczas hospitalizacji nie wskazuje aby występowały u opiniowanego deficyty poznawcze, co potwierdza opinia biegłego psychologa. Badany dysponuje sprawnym poziomem funkcji intelektualnej, rozumie podstawowe zasady współżycia społecznego, rozumie naganność łamania zasad prawa, w tym zarzuconego mu czynu. W ocenie psychologicznej stwierdzono normę intelektualną – inteligencję przeciętną. Biegli nie mają danych za rozpoznaniem u opiniowanego choroby psychicznej w sensie psychozy, ponieważ nigdy nie był leczony z taką diagnozą a obecnie nie ujawnia zaburzeń psychiatrycznych takich jak omamy czy urojenia. Osobowość badanego nie wykazuje cech rozszczepiennych charakterystycznych dla zaburzeń

schizofrenicznych. Biegli rozpoznali u oskarżonego osobowość nieprawidłową. Jest on osobą nie przestrzegającą znanych sobie norm społecznych i prawnych, cechuje go arefleksyjność egocentryzm, brak zdolności do odraczania gratyfikacji.

Na podstawie analizy charakteru, rodzaju i okoliczności popełnienia zarzuczonego czynu, biegli doszli do zgodnego wniosku, że oskarżony w okresie dokonywania zarzuczonego mu czynu nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.

Opiniowany może samodzielnie uczestniczyć w czynnościach procesowych, ponieważ rozumie o co jest podejrzany i może samodzielnie podjąć rozsądną obronę – poczytalność oskarżonego w toku postępowania nie budzi wątpliwości.

W trakcie pobytu w Oddziale Psychiatrii Sądowej Szpitala i Ambulatorium z Izbą Chorych AŚ w S., oskarżony odmówił poddania się diagnostyce pod kątem oceny ewentualnego występowania zmian organicznych w obrębie

OUN zarówno psychologicznej jak i medycznej (badanie EEG, TK, dno oka).

Po dołączeniu i przetłumaczeniu dokumentacji lekarskiej złożonej przez obrońcę oskarżonego, sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów. Po analizie dokumentacji i w oparciu o dane z akt sprawy, przeprowadzenie badań stanu psychicznego i obserwacji spontanicznego zachowania podczas pobytu w oddziale, biegli nie rozpoznali u oskarżonego upośledzenia umysłowego ani choroby psychicznej. Analiza dokumentacji medycznej wskazuje, że oskarżony w roku 1995 przebył uraz czaszkowo-mózgowy w następstwie którego w późniejszych latach był kilka razy hospitalizowany (w tym z powodu późnych następstw pourazowych). Przebyty uraz nie spowodował następstw w postaci uszczerbku intelektu – w latach 2001-2004 opiniowany studiował cztery lata na Uniwersytecie Medycznym. Otrzymane materiały zdaniem biegłych nie wpłynęły na wnioski końcowe wydane w opinii po obserwacyjnej.

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	S. P.	Sąd uznał za nieudowodnione posługiwanie się przez oskarżonego nożem w trakcie przestępstwa rozboju.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Czyn opisany w pkt I wyroku	Zeznania pokrzywdzonego A. P.	k. 57-58	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadka A. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Jest ona osobą obcą zarówno dla oskarżonego jak i pokrzywdzonego. Jej zeznania znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, tj. zeznaniach pokrzywdzonego oraz świadków P. W. i Ż. K.. Zeznania świadka są zgodne ze sobą, na rozprawie świadek w całości	

		potwierdziła uprzednio składane zeznania.	
	Zeznania świadka M. T.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Jest on funkcjonariuszem Policji i zeznawał o faktach dotyczących wykonywanej przez siebie pracy. Jest obcy zarówno wobec oskarżonego jak i pokrzywdzonego. Jego zeznania są zgodne ze sobą i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym tj. zeznaniach świadków oraz sporządzonej dokumentacji dotyczącej zatrzymania oskarżonego, przeszukania i zatrzymania rzeczy. .	
	Zeznania świadka P. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Jest ona osobą obcą wobec oskarżonego i pokrzywdzonego i nie miała powodów aby zeznawać nieprawdę. Jej zeznania są zgodne ze sobą znajdują potwierdzenie w zeznaniach A. W. i Ż. K. a także pokrzywdzonego A. P.. Świadek przyznała, że zeznając po raz pierwszy pamiętała lepiej zdarzenie niż zeznając przed Sądem. Przed Sądem nie miała wątpliwości, że oskarżony był tym mężczyzną, o którym zeznawała w postępowaniu przygotowawczym.	
	Zeznania świadka Ż. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Jest ona osobą	

		obcą zarówno wobec pokrzywdzonego jak i oskarżonego. Jej zeznania znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego A. P. oraz A. W. i Ż. K..	
	Zeznania świadka A. P.	Pokrzywdzony składał zeznania jedynie w postępowaniu przygotowawczym. Jego zeznania są bardzo ogólne co wynika z faktu, że był przesłuchiwany jeszcze podczas pobytu w szpitalu. Sąd podejmował czynności zmierzające do ustalenia miejsca pobytu pokrzywdzonego jednak bezskutecznie. Zeznania, które pokrzywdzony złożył na etapie postępowania przygotowawczego są zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wprawdzie z zeznań wynika, że oskarżony zadał pokrzywdzonemu tylko jeden cios w pachwinę, jednak ustalając zakres doznanych obrażeń ciała Sąd oparł się na dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego. Wynika z nich, że pokrzywdzony doznał obrażeń wskazanych w opisie czynu. Jak wynika z dokumentacji i opinii biegłego, rany zadane pokrzywdzonemu były ranami świeżymi, które niewątpliwie powstały w trakcie zdarzenia. Jak wspomniano, pokrzywdzony składał zeznania w szpitalu gdzie	

		<p>wcześniej był poddany zabiegowi operacyjnemu. Zdarzenie było dynamiczne, z całą pewnością pokrzywdzony nie spodziewał się, że odmowa wydania butelki wódki będzie skutkowałą atakiem z użyciem noża ze strony oskarżonego. Stąd też taki opis zadanych przez oskarżonego ran oraz doznanych obrażeń.</p> <p>Zeznania zostały ujawnione i zaliczone w poczet materiału dowodowego w trybie art. 405 par. 2 kpk.</p>	
	Zeznania świadka A. N.	Świadek jest lekarzem w szpitalu przy ul. (...). Zeznawała na okoliczność udzielonej pokrzywdzonemu pomocy lekarskiej. Jej zeznania znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji lekarskiej.	
	Opinia biegłego A. Z. (1)	Z opinii biegłego wynika, że u A. P. stwierdzono w dniu 21 grudnia 2018r. obrażenia ciała w postaci: wstrząsu krwotocznego, rany cięto-klutej okolicy łopatkowej lewej z odmą opłucnową lewostronną, rany cięto-klutej okolicy łokcia lewego oraz rany cięto-klutej okolicy nadłonowej prawej z uszkodzeniem powrózka nasiennego. W ocenie biegłego, rany cięto-klute powstały na skutek zadawania uderzeń narzędziem ostrym, kończystym z siłą	

od umiarkowanej do znacznej, w odniesieniu do rany okolicy łopatkowej. Narzędziem tym mógł być dowodowy nóż. Wstrząs krwotoczny jaki nastąpił u pokrzywdzonego w rezultacie zadanych mu ran, stanowił chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 par. 1 pkt 2 kk. Pozostałe stwierdzone uszkodzenia ciała skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 par. 1 kk. Z uwagi na rodzaj narzędzia i lokalizację ran klatki piersiowej i brzucha, zagrażających uszkodzeniu ważnych narządów wewnętrznych, A. P. był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężki uszczerbek na zdrowiu (k. 190-193). Następnie na rozprawie biegły uzupełnił opinię wskazując, że do powstania wstrząsu krwotocznego doprowadziły obrażenia w postaci rany kłutej klatki piersiowej oraz rany kłutej brzucha. Krwawienie tych ran spowodowało znaczny ubytek krwi skutkujący wstrząsem krwotocznym, który jest chorobą realnie zagrażającą życiu w myśl art. 156 par. 1 pkt 2 kk. Rana klatki piersiowej to jest rana zlokalizowana w okolicy nadłopatkowej i drążąca do wnętrza klatki piersiowej. Podobnie rana

		<p>okolicy nadłonowej penetrowała do wnętrza brzucha uszkadzając struktury wewnątrzbrzusne a dokładnie powrózek nasienny.</p> <p>Biegły sprecyzował, że rana okolicy łokcia lewego spowodowała rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni. Nie było to jednoznacznie wskazane w opinii pisemnej, stąd dodatkowa opinia złożona na rozprawie.</p> <p>Sąd w całości podzielił wnioski opinii. Została ona wydana w oparciu o dokumentację lekarską a także inne dane z akt sprawy. Jest pełna i jasna. Została uzupełniona i uszczegółowiona na rozprawie.</p>	
	<p>Ekspertyza kryminalistyczna z zakresu badań genetycznych (k. 197-206).</p>	<p>Z treści opinii wynika, że miejscu zdarzenia znaleziono materiał genetyczny pochodzący od pokrzywdzonego (próbka nr 1). Znajduje to potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, tj. zeznaniach świadków, protokole oględzin miejsca oraz dokumentacji lekarskiej.</p> <p>Również na fragmencie zbitej butelki znaleziono materiał genetyczny pochodzący od pokrzywdzonego.</p> <p>Na fragmentach zbitej butelki znaleziono również</p>	

materiał genetyczny pochodzący od oskarżonego S. P. (próbki nr 2.4 i 2.5). Materiał genetyczny pochodzący od oskarżonego znaleziono również na nożu, który został przy nim zatrzymany (próbka nr 5.1 i 5.2).

Jak wynika z treści ekspertyzy nie stwierdzono na nożu materiału genetycznego pochodzącego od pokrzywdzonego. Jak wynika z przeprowadzonych badań na jednej z próbek stwierdzono materiał genetyczny pochodzący od co najmniej dwóch osób, z których jedną jest oskarżony (k. 205).

W ocenie Sądu fakt ten nie może przesądzać o braku winy po stronie oskarżonego. Jak już wspomniano, z treści opinii biegłego wynika, że rany ciętokłute powstały na skutek zadawania uderzeń narzędziem ostrym, kończystym. Zeznania świadków w sposób nie budzący wątpliwości wskazują, że to oskarżony jest sprawcą przypisanych mu czynów i to on spowodował obrażenia ciała stwierdzone u pokrzywdzonego. A. W. widziała jak oskarżony chowa do pokrowca nóż. Z kolei podczas zatrzymania oskarżonego nóż znajdował się

		<p>oddzielnie a pokrowiec oddzielnie (k. 28 zeznania świadka M. T.). Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, oskarżony nie został zatrzymany na miejscu zdarzenia ale jakiś czas później. Stąd nie można wykluczyć, że posiadał przy sobie więcej niż jeden nóż i pozbył się tego, którym spowodował obrażenia ciała u pokrzywdzonego. Wskazuje na to chociażby fakt, że świadek W. widziała jak oskarżony chowa nóż do pokrowca a znaleziono przy nim nóż i pokrowiec oddzielnie. Nie można też wykluczyć, że oskarżony na tyle skutecznie wytarł nóż, że nie znaleziono na nim śladów genetycznych pokrzywdzonego.</p>	
	<p>Opinie biegłych psychiatrów</p>	<p>Sąd w całości podzielił opinie biegłych psychiatrów. Są one szczegółowe, pełne i jasne. Zostały wydane w oparciu o akta sprawy, badanie oskarżonego, jego obserwację przez okres jednego miesiąca.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego S. P.	<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że nie robił tak jak jest zapisane. Odmówiono mu obdukcji i wszystkie jego prawa zostały naruszone. Sprawa została sfabrykowana, jest to zmowa. Pokrzywdzony bił go butelką wódki po głowie. Oskarżony uderzył w butelkę wódki nożem i ona się rozbiła. Nie uderzał nożem pokrzywdzonego bo po co miałby go uderzać. Bronił się przed uderzeniami butelką tym nożem. Nie żądał wydania butelki od pokrzywdzonego. Miał pieniądze, jaki sens w tym, że miał żądać tej wódki. Szedł z rowerem i to pokrzywdzony go zaatakował uderzając go butelką wódki w głowę. Zaczęli go bić jacyś mężczyźni, nie znał ich. Szybko wsiadł na rower, szybko pojechał, przejechał ze dwa budynki i zatrzymała go policja. Ma wrażenie, że oni tam stali i czekali na niego. Rower kupił na bazarze za kwotę 300 złotych (k. 80-82). Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony ponownie stwierdził, że sprawa została sfabrykowana. Pobito go przy sklepie i od razu</p>	

po 10 minutach został zatrzymany przez Policję. Przy sklepie (...) stał mężczyzna i zaczął z nim konflikt. Zwrócił się do niego używając przekleństw i powiedział aby sobie poszedł. Nie pamięta czy chciał w sklepie kupić alkohol. Wszedł do sklepu aby kupić coś do jedzenia. Nawet nie wszedł do tego sklepu. W związku z tym żaden pracownik nie mógł mu odmówić sprzedaży alkoholu. Był trzeźwy, wcześniej pił alkohol. Nie pamięta dokładnie co pił, chyba piwo. Bili go ten chłopak, który stał w wejściu do sklepu i jakiś inny człowiek. Ten, który wyszedł z butelką uderzył oskarżonego na ulicy, chyba w jakiejś bramie. Nie zna dokładnie tej okolicy. Miał ze sobą nóż, w trakcie zdarzenia nóż znajdował się w torbie. Oskarżony rozbił butelkę ponieważ ten mężczyzna uderzył go nią w głowę. Oskarżony go nie bił nożem. Nie wie dlaczego on ma dziury od noża. On był cały w szkle od butelki. W chwili zatrzymania nie znaleziono przy nim noża, nie miał noża w plecaku. Oprócz tego z butelką jeszcze dwóch go biło. Odmówiono mu wszystkiego (k. 85-87).

Przesłuchanie oskarżonego przed Sądem było znacznie utrudnione z uwagi na postawę oskarżonego, który

odmawiał współpracy z tłumaczem, wypowiadał się chaotycznie, mówił w języku rosyjskim w sposób uniemożliwiający momentami tłumaczenie oraz nie reagował na zwracane mu uwagi (protokół rozprawy z dnia 15 maja 2020r.).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, to oskarżony był sprawcą przypisanych mu czynów. Wskazują na to zeznania świadków - osób pracujących w sklepie (...) tj. Ż. K. i P. W.. Świadców zeznali, że oskarżony nie został wpuszczony do sklepu gdyż przy drzwiach kłócił się z pokrzywdzonym oraz był pod wpływem alkoholu. Następnie wyszedł ze sklepu i poszedł za pokrzywdzonym. Świadek A. W. widziała z kolei bijatykę w bramie naprzeciwko sklepu. Dobiegła na miejsce z innym mężczyzną i wówczas zobaczyła bitego pokrzywdzonego oraz oskarżonego, który go bił. Wprawdzie świadek nie rozpoznała oskarżonego podczas okazania, jednak w trakcie przesłuchiwania zeznała, że sprawca był narodowości ukraińskiej. Z kolei P. W. i Ż. K. widziały jak obaj mężczyźni udali się w tym samym kierunku i weszli w bramę

budynku naprzeciwko. A. W. widziała jak po zdarzeniu oskarżony chował nóż, powiedziała o tym Ż. K.. Również pokrzywdzony podczas przesłuchania z dużym prawdopodobieństwem rozpoznał oskarżonego na zdjęciu. Materiał genetyczny oskarżonego został znaleziony na miejscu zdarzenia na kawałkach butelki.

Powyższe dowody zdaniem Sądu, w sposób nie budzący wątpliwości wskazują, że to oskarżony spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała wskazane w dokumentacji lekarskiej oraz opinii biegłego. Z kolei z zeznań pokrzywdzonego wynika jednoznacznie, że oskarżony zażądał wydania mu butelki wódki. Nie miało przy tym znaczenia, że oskarżony miał pieniądze albowiem jak wynika z zeznań świadków odmówiono mu sprzedaży alkoholu w sklepie (...). Jak wynika z zeznań A. W., oskarżony był odciągany przez jednego z klientów sklepu i w tym momencie mógł doznać nieznaczących obrażeń ciała, co znajduje potwierdzenie w protokole przesłuchania przed Sądem (k. 87). Wskazać jednak należy, że po zdarzeniu oskarżony odjechał na rowerze a pokrzywdzony został zabrany z miejsca

		<p>zdarzenia przez karetkę pogotowia i poddany zabiegowi operacyjnemu, stąd nie można przyjąć, że to pokrzywdzony był stroną atakującą i to on spowodował u oskarżonego obrażenia ciała, jak to wynika z treści jego wyjaśnień. Również karta z izby przyjęć szpitala międzyleskiego nie wskazuje na obrażenia ciała u oskarżonego, które byłyby skutkiem pobicia.</p>	
	U. W.	<p>Świadek została wezwana celem ustalenia miejsca pobytu pokrzywdzonego. Nie miała jednak wiedzy na ten temat, ostatnio widziała pokrzywdzonego rok przed przesłuchaniem.</p>	
	R. S.	<p>Świadek również został wezwany na okoliczność ustalenia miejsca pobytu pokrzywdzonego, gdyż ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że A. P. mieszkał w mieszkaniu zajmowanym przez świadka. Przesłuchanie świadka również nie doprowadziło do ustalenia miejsca pobytu pokrzywdzonego.</p>	
	Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych	<p>Biegłym przesłano do analizy materiał w postaci noża oraz fragmenty rozbitej butelki. Po przeprowadzeniu badań ustalono, że na ww. materiale dowodowym nie ujawniono odwzorowań</p>	

		linii papilarnych (k. 194-196).	
	Pismo z (...) Szpitala (...) w W. ul. (...) w W.	Jak wynika z karty informacyjnej izby przyjęć z dnia 22.12.2018r. (k. 1586-1587), oskarżony został przyjęty na Izbę Przyjęć w celu rutynowego badania przez policję przed zatrzymaniem w (...). W wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono stan ogólny dobry, wydolny krążeniowo i oddechowo, bez objawów neurologicznych, źrenice równe o prawidłowych reakcjach, bez drgawek, nie stwierdzono wskazań do hospitalizacji oskarżonego. Tym samym niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej twierdzi, że to on został pobity i jest pokrzywdzonym w przedmiotowej sprawie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I i II – częściowo zgodne z zarzutem	S. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

W ocenie Sądu wina oskarżonego i okoliczności popełnienia przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości.

Zmieniając opis czynu i częściowo kwalifikację prawną Sąd miał na uwadze treść zeznań pokrzywdzonego. Jedynie pokrzywdzony A. P. był obecny bezpośrednio przy zdarzeniu. Jak już wspomniano jego zeznania są bardzo ogólne i nie mogły zostać uzupełnione na późniejszym etapie postępowania z uwagi na brak informacji o miejscu pobytu świadka. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że oskarżony powiedział mu aby oddał mu wódkę, tzn. chciał go z niej okraść. Nie pamięta jakich słów użył. Następnie zaczął wydzierać pokrzywdzonemu tą butelkę aż ta wypadła na posadzkę i się stłukła. W tej części zeznań pokrzywdzony nie wspomniał o użyciu noża przez oskarżonego. Dopiero po tym jak butelka się stłukła oskarżony zaczął zadawać ciosy nożem. W ocenie Sądu głównym i pierwszym zamiarem oskarżonego było uzyskanie od pokrzywdzonego butelki wódki. Jak wynika z zeznań świadków,

oskarżonemu odmówiono zakupu alkoholu i w związku z tym poszedł on za pokrzywdzonym, chcąc odebrać mu butelkę, którą ten wcześniej kupił. W ocenie Sądu, gdyby od razu oskarżony okazał pokrzywdzonemu nóż to ten zeznałby o tym, tymczasem z zeznań wynika, że najpierw oskarżony zażądał wydania butelki (o czym świadczą słowa „chciał mnie z niej okraść”) a następnie kiedy pokrzywdzony odmówił, zaczął się z nim szarpać chcąc uzyskać ww. butelkę przy użyciu siły. Stąd zasadne było przyjęcie kwalifikacji z art. 280 par. 1 kk gdyż nie ma jednoznacznych dowodów wskazujących na to, że oskarżony okazał pokrzywdzonemu czy też w jakikolwiek inny sposób użył wobec niego noża przed lub w trakcie próby zaboru butelki. Zdaniem Sądu dopiero fakt stłuczenia butelki spowodował, że oskarżony niejako „ze złości” zaatakował pokrzywdzonego nożem. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego (zeznania świadków, protokół przesłuchania przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania, opinia biegłych psychiatrów), jak i obserwując zachowanie oskarżonego podczas postępowania

przed Sądem, uznać należy, że oskarżony jest osobą nadpobudliwą, łatwo wpadającą w złość. To w połączeniu z treścią zeznań pokrzywdzonego przekonuje, że fakt stłuczenia butelki i niemożność uzyskania od pokrzywdzonego alkoholu doprowadził do sytuacji, że oskarżony wyjął nóż i zaczął pokrzywdzonemu zadawać ciosy.

W ocenie Sądu było to już drugie z popełnionych przestępstw polegające na usiłowaniu zabójstwa pokrzywdzonego i objęte innym zamiarem niż zamiar zaboru mienia. Na tym etapie bowiem nie było już mienia, które mogłoby zostać pokrzywdzonemu odebrane.

Sąd przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia dwóch odrębnych przestępstw o kwalifikacji wskazanej w wyroku.

Sąd zastosował kwalifikację z art. 148 par. 2 pkt 2 kk uznając, że usiłowanie zabójstwa miało miejsce „w związku” z rozbojem.

W tym miejscu zacytować warto tezę postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2005r. w sprawie V KK 370/04 tj. „ Układ uzasadniający zakwalifikowanie zabójstwa popełnionego w związku z rozbojem

(art. 148 par. 2 pkt 2 kk) może wystąpić także wtedy, gdy sprawca dopuszcza się zabójstwa czynem odrębnym od rozboju dokonanego przez niego samego lub inną osobę, a więc gdy przestępstwa te pozostają w zbiegu realnym. „Związek” oznacza powiązanie funkcjonalne między przestępstwami zabójstwa i rozboju nie tylko o charakterze przyczynowo – skutkowym”. W uzasadnieniu ww. postanowienia Sąd Najwyższy wskazał w odniesieniu do rozpatrywanej przez siebie sprawy, że „przystąpienie przez skazanego i pozostałych sprawców do popełnienia zabójstwa nastąpiło już po dokonaniu rabunku, gdy cel odebrania pokrzywdzonemu mienia został osiągnięty. Na skutek **nowego impulsu woli** skazani postanowili „ukarać” pokrzywdzonego za to, że nie przyznał się wcześniej do posiadania pieniędzy”. W uzasadnieniu powołano się też na poglądy prezentowane w doktrynie, które zasługują na aprobatę. Przytoczono pogląd wyrażony w komentarzu pod red. A. Zolla, kodeks karny, część szczególna, t. 2, Kraków 1999, s. 223, że związek między przestępstwami zabójstwa i rozboju może być różnorodny.

„ Wskazuje na to pojemność semantyczna, niezawierająca sama w sobie ograniczenia pojęcia „związku” do określonego rodzaju, poza odniesieniem go do obu typów przestępstw. „Związek” oznacza powiązanie funkcjonalne między przestępstwami zabójstwa i rozboju nie tylko o charakterze przyczynowo-skutkowym, co zawęziłoby je do tego właśnie kryterium. Ma ono szerszy zakres i spełnia się zawsze wtedy, gdy zabójstwo zostaje popełnione z każdego rodzaju motywacji nawiązującej do rozboju, także irracjonalnej. Obejmuje te sytuacje, w których popełnienie rozboju naprowadza sprawcę na dokonanie zabójstwa”.

Tym samym w przedmiotowej sprawie przyjąć należy, że usiłowanie zabójstwa przypisane oskarżonemu zostało popełnione w związku z rozbojem. Było ono bowiem motywowane „złością” oskarżonego w związku z niewydaniem mu butelki wódki przez pokrzywdzonego oraz niemożnością jej uzyskania po tym jak butelka się stłukła.

Zasadne było też przyjęcie kwalifikacji art. 156 § 1 pkt 2 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w związku ze spowodowaniem u

pokrzywdzonego obrażeń ciała opisanych w opinii biegłego. W związku z interwencją nieustalonego klienta sklepu (...), oskarżony został odepchnięty od pokrzywdzonego, jego działania polegające na zadawaniu pokrzywdzonemu ciosów spowodowały jednak określone w dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego obrażenia ciała. Biegły na rozprawie sprecyzował, które obrażenia wyczerpały znamiona przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 kk a jakie z art. 157§ 1 kk, którą to ocenę Sąd w całości podzielił.

Wina oskarżonego nie może budzić wątpliwości. Oskarżony posługiwał się niebezpiecznym narzędziem w postaci noża. Zadał pokrzywdzonemu kilka ciosów w newralgiczne okolice ciała jak górne okolice klatki piersiowej i pachwiny. Tym samym oskarżony przewidywał i godził się na to, że doprowadzi do pozbawienia życia A. P.. Dzięki interwencji klienta sklepu (...) oraz udzielonej pomocy medycznej, pokrzywdzony przeżył.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	Pkt I		<p>Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające i łagodzące. Do tych pierwszych zaliczyć należy motywację oskarżonego. Chciał on kupić alkohol a kiedy odmówiono mu wejścia do sklepu, zdecydował się zabrać ten alkohol pokrzywdzonemu. W tym celu najpierw zażądał wydania butelki a kiedy pokrzywdzony odmówił, oskarżony zaczął się z nim szarpać. Czyn z art. 280 par. 1 kk cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Jest popełniany nagminnie, zwłaszcza na obszarze właściwości tutejszego Sądu.</p> <p>Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa na terenie Polski. Oskarżony był natomiast karany za wykroczenie.</p>
S. P.	Pkt II		<p>Do okoliczności obciążających zaliczyć należy bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Oskarżony popełnił przestępstwo skierowane przeciwko najistotniejszym dobrom</p>

			<p>chronionym prawem jakim są życie i zdrowie drugiego człowieka. Również motywacja oskarżonego stanowi istotną okoliczność obciążającą. Oskarżony widząc, że butelka wódki stłukła się zdecydował się zaatakować pokrzywdzonego niebezpiecznym narzędziem w postaci noża. Zadał nim pokrzywdzonemu kilka ciosów. Dopiero interwencja osoby trzeciej doprowadziła do tego, że oskarżony odjechał z miejsca zdarzenia a pokrzywdzony przeżył, również dzięki wezwanej pomocy medycznej. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył kilka przepisów ustawy karnej.</p> <p>Jedyną okolicznością łagodzącą jest niekaralność oskarżonego za przestępstwa na terenie Polski.</p>
	Pkt III		<p>Wymierzając karę łączną Sąd miał na uwadze znaczną różnicę między karami a także tożsamość podmiotową i czasową obu przestępstw co uzasadniało wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.</p>
<p>4. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	Pkt IV		Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okres pozbawienia wolności oskarżonego.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
W dniu 04.03.2020r. do tut. Sądu Okręgowego wpłynęły wnioski dowodowe obrońcy oskarżonego (k. 1416-1417). Uwzględniając częściowo wniosek Sąd zwrócił się do (...) Szpitala (...) w W. o nadesłanie dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego oraz przeprowadził dowód z dokumentacji medycznej i innych dokumentów związanych ze stanem zdrowia oskarżonego a także z urzędu dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów w związku z			

dołączeniem dodatkowej dokumentacji medycznej.

Wnioski w pozostałej części podlegały oddaleniu.

Przez przeoczenie Sąd nie wydał w tym zakresie osobnego postanowienia, stąd kwestia ta wymaga osobnego omówienia w pisemnym uzasadnieniu wyroku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wnioski te częściowo zostały już oddalone postanowieniem prokuratora z dnia 27.11.2019r. (k. 944).

Co do wniosku o przesłuchanie w charakterze świadków N. P. oraz T. K. to świadkowie mieli być przesłuchani na okoliczność stanu zdrowia podejrzanego w postaci trwałego inwalidztwa w postaci uszkodzenia tkanki mózgu i niedowładu ręki co potwierdzi konieczność przeprowadzenia dowodu z dokumentów załączonych we wcześniejszym piśmie obrońcy. Wskazać należy, że sąd uwzględnił wniosek w części dopuszczenia dowodu z ww. dokumentacji po jej przetłumaczeniu i przesłał ją biegłym celem uzupełnienia opinii. Stąd przesłuchiwanie świadków na okoliczność konieczności przeprowadzenia ww.

dowodów nie było konieczne.

Jeśli chodzi o przesłuchanie w charakterze świadka A. P. to sąd podejmował szereg czynności zmierzających do przesłuchania pokrzywdzonego na rozprawie. Zwracano się do właściwych jednostek Policji, ustalano czy pokrzywdzony nie jest pozbawiony wolności a także przesłuchano w charakterze świadków dwie osoby, które mogły mieć wiedzę na temat miejsca pobytu pokrzywdzonego. Zwracano się też do noclegowni na terenie W.. Czynności te okazały się bezskuteczne, stąd dowód ten nie mógł zostać przeprowadzony.

W związku z nieznanym miejscem pobytu pokrzywdzonego nie było też możliwości przeprowadzenia eksperymentu procesowego z jego udziałem.

Jeśli chodzi o zbadanie oskarżonego przez biegłych o specjalnościach wskazanych we wniosku, to wskazać należy, że sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów w oparciu o dołączoną przez obronę dokumentację lekarską, która została przetłumaczona.

Jak wynika z treści dokumentacji przetłumaczonej przez tłumacza, u oskarżonego stwierdzono w 2010r. cechy głębokiego uszkodzenia (porażenia) nerwu promiennego z lewej strony na segmencie górnej jednej trzeciej części przedramienia. Stwierdzono ograniczenie funkcji lewych kończyn (k. 1681). Na rozprawie oskarżony oświadczył, że jest praworęczny, pisze prawą ręką (k. 1707). Stąd też sąd zaniechał dopuszczenia dowodu z opinii biegłych chirurga i ortopedy na okoliczność uszkodzenia nerwów odpowiadających za władanie ręką. Okoliczność ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro oskarżony jest praworęczny i tą ręką zadawał ciosy pokrzywdzonemu a ewentualne uszkodzenia dotyczyły lewej strony ciała. Wskazać też należy, że oskarżony w dniu zdarzenia poruszał się rowerem, czego nie kwestionował i w czym nie przeszkadzało mu ograniczenie funkcji kończyn. Jak wynika z treści zeznań funkcjonariusza Policji, w momencie zatrzymania oskarżony miał krew na prawej ręce.

Sąd nie dopuszczał dowodu z opinii biegłego

<p>neurologa albowiem biegli psychiatrzy nie wskazali na taką konieczność. Ponownie należy podnieść, że oskarżony w trakcie przebywania na obserwacji sądowo-psychiatrycznej odmówił poddania się badaniom pod kątem oceny ewentualnego występowania zmian organicznych w obrębie OUN zarówno psychologicznej jak i medycznej (badanie EEG, TK, dno oka), co wynika wprost z treści opinii biegłych.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Pkt V</p>	<p>Sąd przyznał obrońcy oskarżonego wynagrodzenie za obronę oskarżonego z urzędu na podstawie par. 17 ust. 2 pkt 5 w zw. z par. 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
<p>Pkt VI</p>	<p>Oskarżony od dłuższego czasu jest pozbawiony wolności i nie ma środków na uiszczenie kosztów sądowych. Stąd na podstawie art. 624 kpk</p>	

	sąd zwolnił go od tego obowiązku.	
5. 1 Podpis		
SSO Joanna Zaremba		
SSR del. Katarzyna Religa		